

2022.116

Archeologienota Hasselt Gouverneur Roppesingel

Programma van Maatregelen

Jan CLAESEN en Paulien FONTEYN

5-8-2022

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Gouverneur Roppesingel te Hasselt (provincie Limburg), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen meer dan 3000m² bedraagt en de bodemingreep een oppervlakte heeft van meer dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied heeft een min of meer rechthoekige vorm en een oppervlakte van ca. 6.860m². Het situeert zich ten noorden van de Gouverneur Roppesingel en ten westen van de Kroonwinningstraat. Op heden is het terrein braakliggend en deels bebost. Er is geen bebouwing aanwezig op het perceel.

Het plangebied was lange tijd gelegen in een sterk landelijke omgeving op ca. 1,5km ten zuidoosten van het stadscentrum van Hasselt. Afgaande op de cartografische bronnen kan gesteld worden dat het plangebied tot in de 19de eeuw gelegen was binnen een sterk landelijk gebied, dat pas in de 20ste-21ste eeuw, voornamelijk na de aanleg van de singel, vergroeid raakt met het stadscentrum van Hasselt. Het plangebied bleef gedurende de laatste eeuwen steeds onbebouwd. Dit zorgt ervoor dat eventueel archeologisch erfgoed een gunstige bewaring zou kunnen kennen. Op de orthofoto van 2005-2007 is echter een mogelijke bodemingreep te zien. De aard en impact van deze werken kan echter op basis van de luchtfoto alleen niet nader bepaald worden.

Hasselt situeert zich op de grens tussen de Kempen, ten noorden, en Vochtig-Haspengouw, ten zuiden. De grens tussen beide regio's wordt gevormd door de Demer die ten noorden van de stadskern naar het noordwesten vloeit. Vanuit de vallei van de Demer (ca. +30m TAW) neemt het reliëf toe naar het zuidoosten. Hier bevindt zich een oost-west gerichte heuvelrug (ca. +65m TAW), die toebehoort aan het plateau van Haspengouw en die zich verder uitstrekt over het grondgebied van Diepenbeek. De heuvelrug wordt in het zuiden ingesneden door de vallei van de Herk en de Mombeek. Het plangebied bevindt zich in de overgangszone van de Demervallei in het noorden naar de hoger gelegen gronden in het zuiden. Het microreliëf van het terrein lijkt echter een omgekeerde helling te kennen waarbij het zuidelijke deel lager gelegen is (ca. +42,6m TAW) dan het noordelijke (ca. +43,3m TAW). Dit is echter vermoedelijk te verklaren door de huidige begroeiing, die zich voornamelijk in het noord(west)elijke deel van het plangebied situeert. Op de potentiële bodemerosiekaart wordt het terrein lichtgroen ingekleurd, wat een zeer lage potentiële bodemerosie aangeeft. Bodemkundig kunnen natte zandleembodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont waarbij sedimenten lichter of grover worden in de diepte verwacht worden.

In de ruimere omgeving van het plangebied zijn voornamelijk archeologische gegevens gekend binnen het historische stadscentrum van Hasselt. In de omgeving errond, die lange tijd een sterk ruraal karakter kende, zijn tot op heden maar enkele archeologische waarden gekend. Tijdens archeologisch vooronderzoek werden in de omgeving echter reeds enkele lithische artefacten uit de steentijden, alsook materiaal uit de ijzertijd, Romeinse periode en middeleeuwen aangetroffen. Sporen uit deze periodes ontbreken echter nog. De oudste gekende sporen in de landelijke omgeving rondom het plangebied dateren vooralsnog uit de postmiddeleeuwen. Er rest aldus een groot kennispotentieel voor de ontwikkeling van deze omgeving ten zuidoosten van het stadscentrum van Hasselt.

Het plangebied bevindt zich op een landschappelijk gunstige positie, tussen de vallei van de Demer in het noorden en hoger gelegen gronden in het zuiden, en in de directe omgeving van de vallei van de Helbeek. Het archeologisch kader geeft aan dat er een ongekeerde archeologische verwachting geldt voor het terrein. Gezien nog maar weinig archeologische sporen gekend zijn in de ruime omgeving, geldt een hoog mogelijk kennispotentieel. Vondsten uit de ruime omgeving geven immers reeds aan dat de omgeving van het terrein gefrequentieerd wordt sinds de steentijden. Bovendien bleef het terrein gedurende de laatste eeuwen onbebouwd, waardoor eventueel archeologisch erfgoed gunstig bewaard zou kunnen zijn in de bodem.

De ontwikkelaar plant de bouw van vier meergezinswoningen met in totaal 85 wooneenheden. De uiterste gebouwen, blok A, gelegen in het zuidwesten en blok D, gelegen in het noordoosten, worden voorzien van vier bovengrondse verdiepingen (gelijkvloers t.e.m. +3). De grondoppervlakte van deze gebouwen bedraagt respectievelijk ca. 516,60m² en 423,00m². De centrale bouwvolumes, blok B en C, worden elk opgebouwd uit vijf bovengrondse verdiepingen (gelijkvloers t.e.m. +4) en kennen een grondoppervlakte van respectievelijk 347,50m² en 473,90m². Onder de nieuwe bouwvolumes wordt een doorlopende, ondergrondse parkeergarage (ca. 3.191,20m²) voorzien. De vloerplaat hiervan komt op ca. 3m onder het nul-niveau te liggen. De kelder zal 60 autostaanplaatsen, 85 bergingen en verschillende fietsstallingen bevatten. De inrit wordt voorzien in het noordoostelijke deel van het terrein, aansluitend bij de Kroonwinningstraat, ter hoogte van blok D. Rondom de nieuwe gebouwen worden daarnaast nieuwe paden en groenzones aangelegd. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden binnen het plangebied: het bouwrijp maken van de gronden, het uitgraven van de kelder, de funderingswerken en de aanleg van nutsleidingen en nutsvoorzieningen, het optrekken van de nieuwe gebouwen, de aanleg van verhardingen, paden en groenzones, etc. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een ongekeerde archeologische verwachting. Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van (een) archeologische site(s) niet aangetoond worden. Zowel steentijd artefactensites als sites met grondsporen zijn niet uit te sluiten. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren over de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de landelijke omgeving ten zuidoosten van het stadscentrum van Hasselt, waarover tot op heden nog maar weinig gekend is. Er dient bijgevolg een verder vooronderzoek te gebeuren. Dit verder vooronderzoek dient plaats te vinden in uitgesteld traject, na het rooien van de te verwijderen bomen. Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek, eventueel gevolgd door een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputtenonderzoek in functie van steentijd artefactensites, en anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

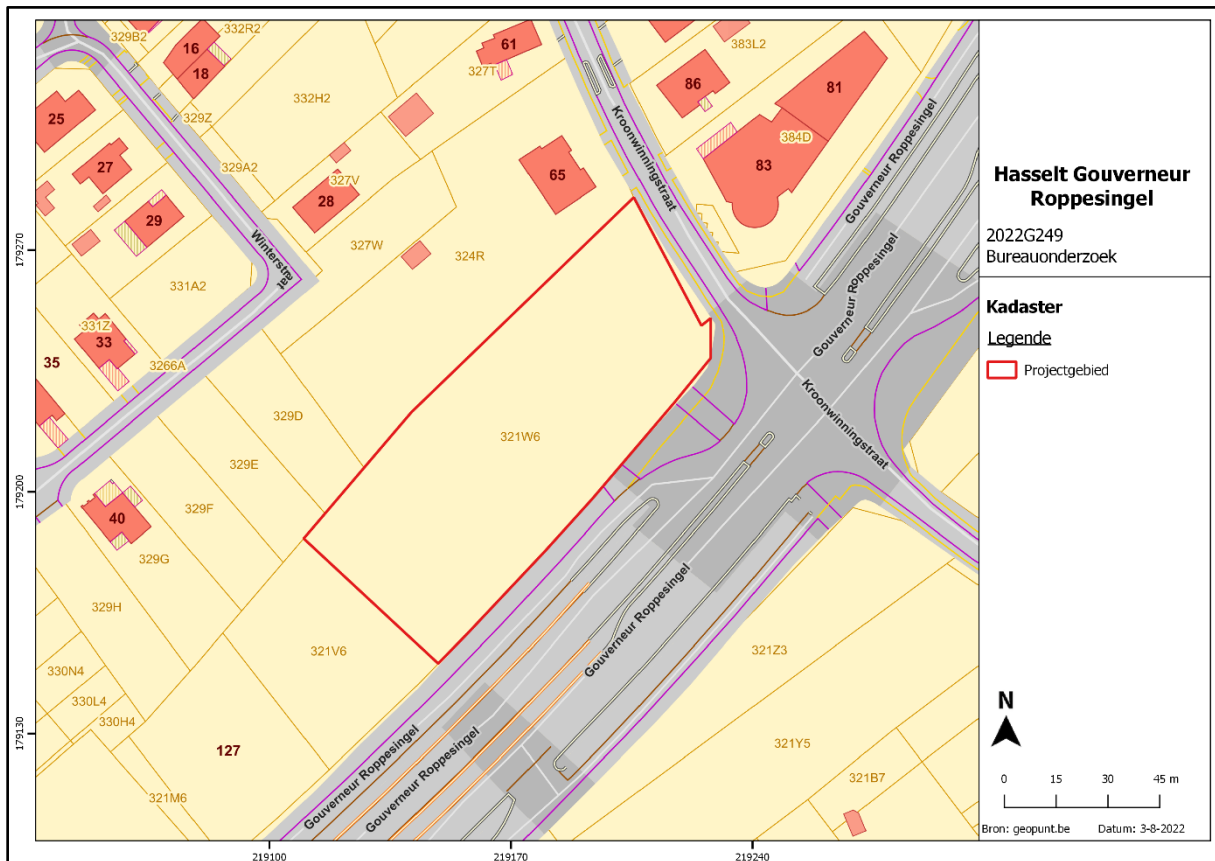
Locatiegegevens: Limburg, Hasselt, Gouverneur Roppesingel

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 219026,20 en Y: 179146,90; X: 219311,67 en Y: 179288,66

Oppervlakte plangebied: ca. 6.860m²

Kadastergegevens: Hasselt, afdeling 8, sectie D, perceelnummer 321W6

Het volledige plangebied komt in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
  - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
  - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
  - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten in functie van steentijd artefactensites:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
  - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
  - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
  - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?

- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

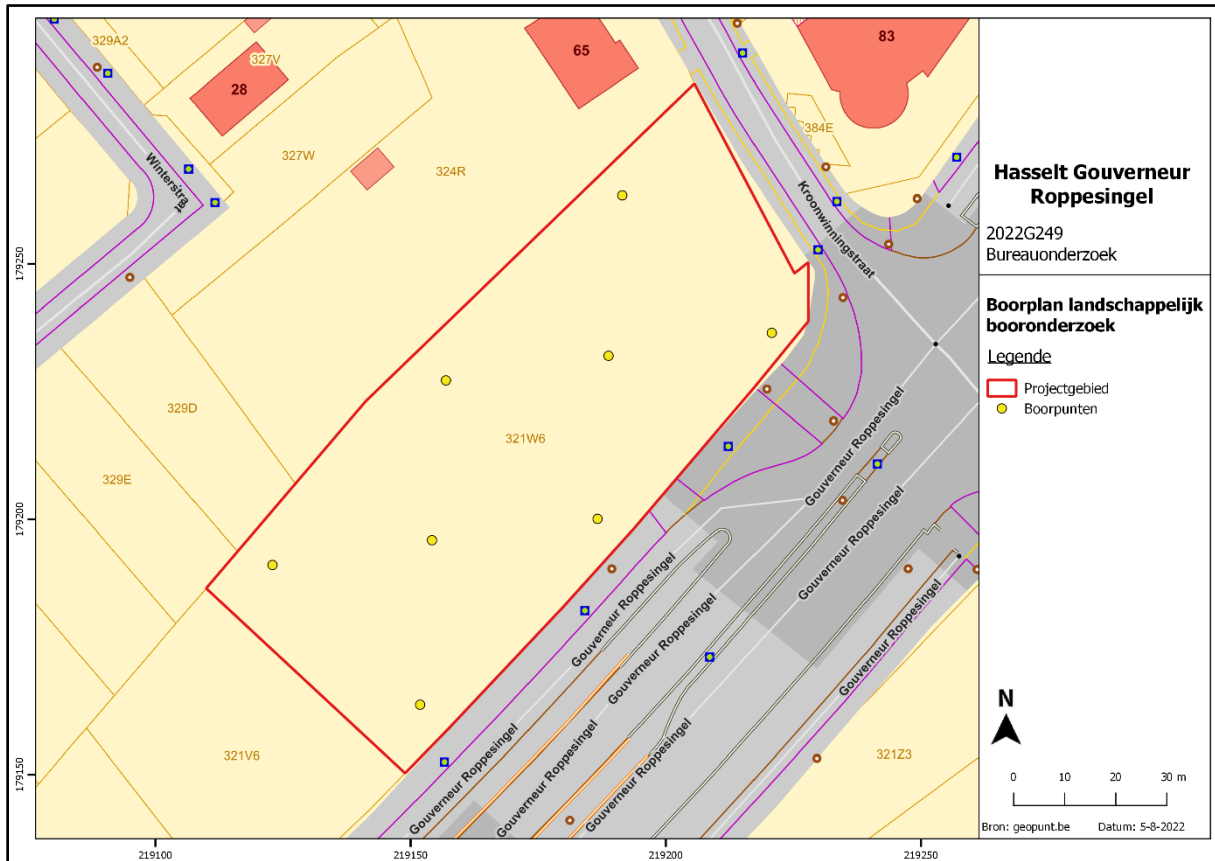
- Randvoorwaarden

Het is noodzakelijk dat de te verwijderend bomen gerooid zijn voorafgaand aan de uitvoer van het proefsleuvenonderzoek. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat het wortelgestel blijft zitten in de grond. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse elementen kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 8 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologisch bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek, geprojecteerd op het GRB (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegeneerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

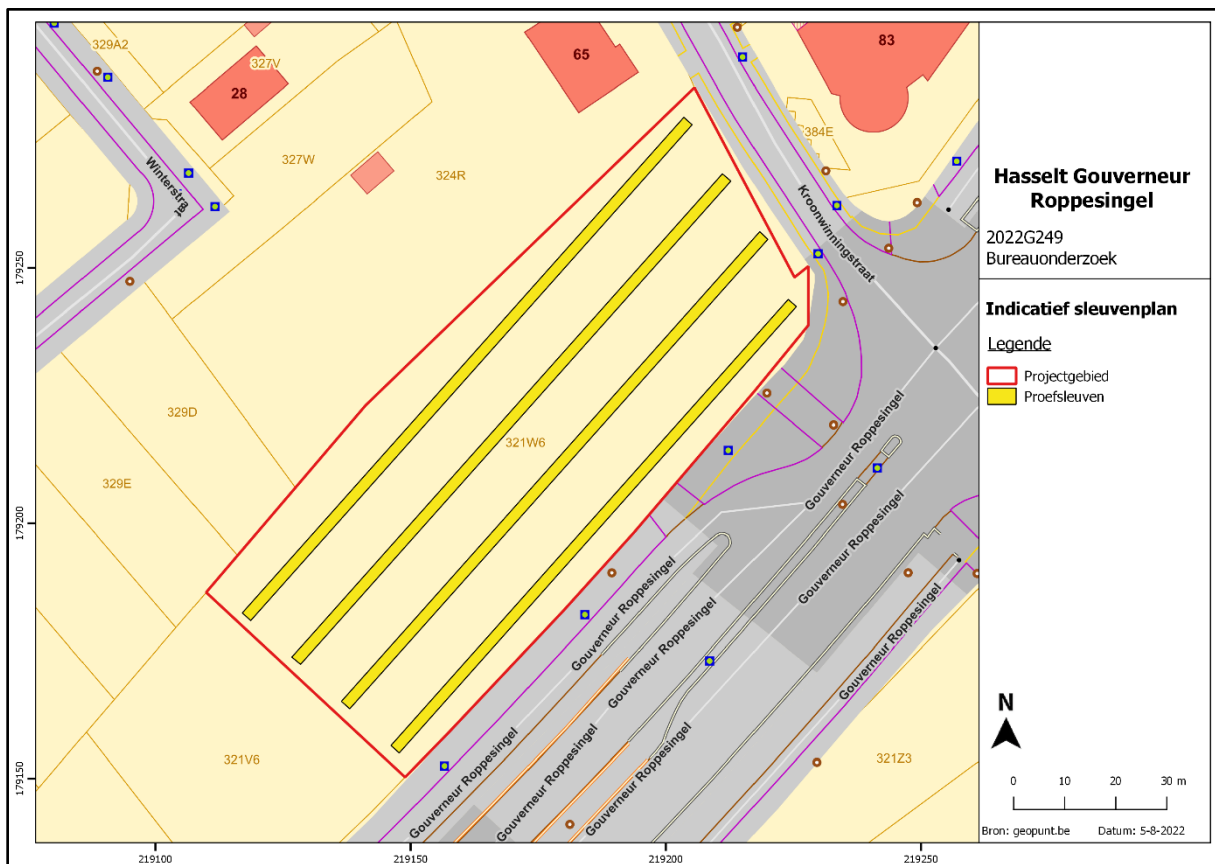
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak met breedte van 1,8 à 2,0m. De sleuven worden georiënteerd volgens de lengterichting van het terrein. Het vooropgestelde sleuvenplan is afgebeeld op figuur 3. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te

krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 686,0m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 171,5m², door middel van volg-, dwars-sleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 857,5m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatif sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: gespunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.